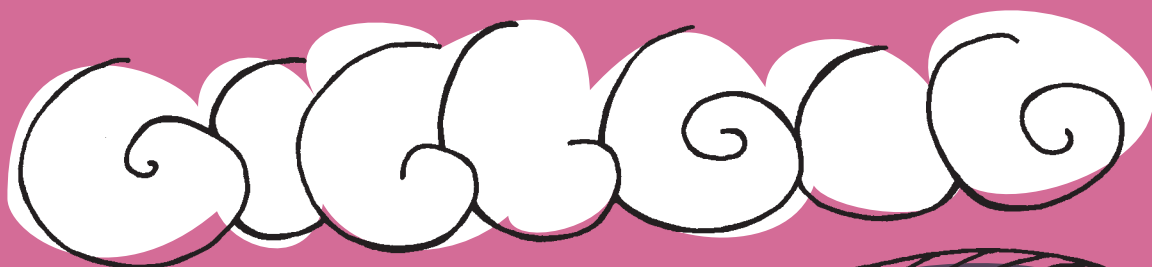

GENT DEL MASNOU

Revista Gent del Masnou
n. 441 | Juny 2025

Bústia oberta - 4

Vivències - 6
LLEGAT DELS COPS DE CLAVÉ
Pep Parés

Opinió - 8
ANTROPOLOGIA DEL CONCLAVE
Joan Camps Ortiz

Espai poètic - 9
PRESENT
Enric Badal

Històries de la vila - 10
CORRESPONDÈNCIA ENTRE EL
MASNOU I ULTRAMAR
Joan Muray

Fem poble - 12
COMPROMÍS GLOBAL AMB
ARRELS LOCALS
Rita Duran

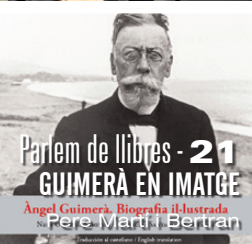
Urbanisme - 16
QUÈ ÉS L'URBANISME
TÀCTIC?
M Fàbregas

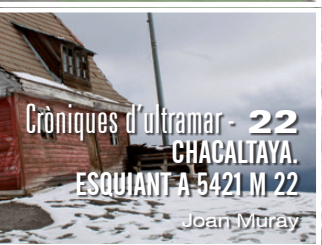
Anècdotes històriques - 18
DONAR-SE LA MÀ
Albert Vidal

Fem poble - 20
MEMÒRIES
COMPARTIDES, FUTUR
EN CONSTRUCCIÓ
Josep Puig

Parlem de llibres - 21
GUIMERÀ EN IMATGE
Àngel Guimerà. Biografia il·lustrada
de Pere Martí i Bertran

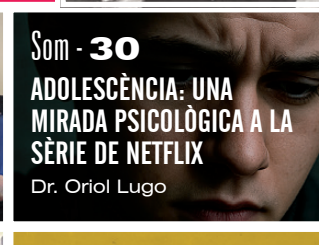
Cròniques d'ultramar - 22
CHACALTAYA.
ESQUIANT A 5421 M 22
Joan Muray

La cuina de l'Antonia - 25
CARPACCIO DE VEDELLA
El Cullarot
El maridatge de l'Enric
DOÑA DOMINGA
CLÁSICO DE FAMILIA
El Rebost dels Sentits

Veus - 26
BICENTENARI DEL MASNOU
Joana Bofarull Cervera

Som - 30
ADOLESCÈNCIA: UNA
MIRADA PSICOLÒGICA A LA
SÈRIE DE NETFLIX
Dr. Oriol Lugo

Passatemps - 23
10 DIFERÈNCIES
Elena Feliu

Corresponsal del Brasil - 28
ACUSAT
Joan Maresma

Activitats - 31
GENT DEL MASNOU

Revista mensual de Gent del Masnou,
associació cívico-cultural, recreativa
i esportiva inscrita amb el número
7.669 al registre d'associacions de la
Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz,
Joan Casals, Santi Duran, Joan
Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Núria Duran, Assumpta
Inglada, Berta Puig (Oficina de Català
del Masnou) i Maria Pujol.

Portada
Elena Feliu - Bona Festa Major

Disseny i maquetació
Estudi Santielena

Publicitat
Santi 699 775 558

Imprimeix
Comgràfic

Tiratge
2.500 exemplars

Edita
Gent del Masnou

Dipòsit legal
B. 29.758-87
GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 5 baixos - 08320 El Masnou
Tel. 679 036 893
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

• L'entitat Gent del Masnou no es fa
responsable, necessàriament, del
contingut dels articles signats pels
seus col·laboradors.

• El repartiment d'aquesta revista als
socis es fa amb el suport de

Editorial S'ACOSTA LA FESTA MAJOR DEL BICENTENARI

Diu la dita popular que **"la nit de Sant Joan és la més curta de l'any"**. Oficialment, **aquest estiu començarà el dissabte 21 de juny amb el solstici d'estiu**, tot i que popularment celebrem el canvi d'estació la nit de Sant Joan. En aquesta diada que agermana els Països Catalans, fem arribar la flama del Canigó arreu i també al Masnou, on la rebrem festivament, un any més, per encendre les nostres fogueres.

Mai he estat un entusiasta del festival d'Eurovisió. El considero un espectacle de masses que té poc a veure amb la música, si més no amb la bona música. Pel que es veu, mou molts diners, raó per la qual genera tants interessos. Segons les normes de l'organització, amb el festival no es poden barrejar accions ni tan sols opinions polítiques. Això sí, s'accepta la participació d'Israel i no de Rússia. Qui ho pot entendre? El refús de Rússia amb la invasió d'Ucraïna es va considerar raonable; però l'acceptació d'Israel, amb les crueltats que perpetra contra el poble palestí, ningú s'ho explica. Van fer mal a la vista les imatges de la policia de Basilea carregant contra els manifestants propalestins. Banderes palestines prohibides als voltants del festival i també del col·lectiu LGTBI, precisament en el dia internacional contra l'LGTBI-fòbia. Això està passant a l'Europa garant de les llibertats!!!

Després d'una primavera plujosa, que ha pintat de verd els camps i boscos del país i que ha fet brollar les fonts com feia temps que no es veien, hem de desitjar que no s'esgueri la situació amb el canvi climàtic, que alguns neguen i no hàgim de patir un estiu torrid.

Gent del Masnou desitja als seus socis i als lectors d'aquesta revista una feliç entrada d'estiu, una bona revetlla de Sant Joan i que, plegats, gaudim d'una esplèndida Festa Major. ✨

El President

S'acosta l'estiu i amb ell les revetlles!
Celebra-ho menjant bo, fresc i de proximitat.
Et preparem safates d'embotits, canelons casolans,
amanides fredes, gaspatxo...
Convida el bon gust a la teva revetlla!

Mestres Villà 101, El Masnou 935 551 664 •
www.canrac.com
676 584 039
@can_rac

Vols rebre
la revista
a casa?

fes-te soci de
GENT DEL MASNOU

gentdelmasnou@gmail.com

FOTOGRAFIA ESPORTIVA I D'ESDEVENIMENTS

MARTI DURAN FELIU
@DUFEFOTO
DUFEFOTO@GMAIL.COM

dufefoto

Bústia oberta

Les cartes dirigides a l'espai Bústia Oberta és indispensable que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. Per tal de donar la major oportunitat d'expressió als nostres lectors, recalquem que l'extensió dels escrits no podrà excedir els 1.600 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Data límit 20 de cada mes. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes, seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

BEN INFORMATS...

Cal, que siguem ciutadans ben informats, capaços de prendre decisions fonamentades, si volem estar amatents, en un futur pròxim; quan ens trobem davant de la cada vegada més factible situació plantejada per George Orwell al seu llibre "1984". No n'hi ha prou amb seguir com cadells, les directrius interessades, des de dalt.

Ara, tenim una proliferació d'activitats dirigides i organitzades pels polítics de torn, que aturen la iniciativa personal o privada, mentre potser algú està fent el seu agost.

Només cal donar una repassada a El Masnou VIU de febrer per entendre quin interès posen en distreure'ns, al mateix temps que redueixen dramàticament les subvencions per a entitats i col·lectius locals, que de sempre han tingut cura de tota mena d'activitats populars, cíviques, culturals o d'esbarjo en general. Foment de l'economia local?

Cal tenir molt present l'esperit de 1984. No podem acceptar que els polítics prenguin el monopoli del lleure municipal. És una tendència preocupant, que cada legislatura va a més.

Hi ha moltes més observacions a fer d'aquest El Masnou VIU, però la manca d'espai no permet estendre'ns. No recordo, però, haver vist, en exposició pública, els 30.000 € assignats al Punt Gastronòmic. De El Masnou és casa teva, a Estima el Masnou; quant ens costarà canviar els rètols i contenidors?

No afirmen estar a la nostra disposició, si tenim exigències, en què ho facin millor? Doncs vinga! Què consultin i negociïn despeses, però molt a la baixa.

Àngel Zamora i Gracia

Nit de Sant Joan 25
Flama, Foc i Festa al Msn
Parc Vallmora

Encesa del **Foc** més o menys a les 21
Colla de Diables i Atabalats del Msn
Revetlla amb sopar de carmanyola

Cal reservar taula a:
soparrevetllaflama@gmail.com

Ho organitza
Ajuntament del Masnou

Hi col·laboren
assemblea El Masnou
Endavant, sempre endavant!

Colla de Diables del Masnou

Que gaudiu molt la Festa Major, famílies

escola BERGANTÍ
EDUCACIÓ Infantil, Primària i Secundària obligatòria
Cerquem l'excel·lència educativa en un entorn privilegiat

Fra Juníper Serra 46, El Masnou - 935 554 950 - www.escolaberganti.org

M. Àngel Molina

Decoració d'interiors
 Estucats venecians
 Pintura d'interior i exterior

606 077 808

SET CARES

UN DAU

joan camps ortiz

Segona entrega en versió beta en format PDF del primer volum de la trilogia **SET CARES UN DAU**
 Regal de l'autor en el Sant Jordi 2025 a l'abast de tots els lectors interessats en llegir-la gratis en format digital

1ra entrega 23 d'abril disponible a qui no la tingui encara
 2na entrega 23 de maig tramesa als receptors de la primera
 Les 7 trameses restants seran llunrades cada 23 del mes

NOUS SUBSCRIPTORS

Solicitar tramesa de la 1a i 2a entrega al correu de l'autor:

joancampsortiz@gmail.com

Coral la Poncella

LLEGAT DELS CORS DE CLAVÉ

Pep Parés

L'any 1899 l'Orfeó Català fa un concert a Sant Feliu de Codines, el meu poble. És un esdeveniment que influeix enormement tota una colla de joves que l'escolten boca badats.

Aquests joves, quasi tots pagesos, decideixen trobar-se de tant en tant per cantar cançons populars. Aquest fet mostra el millor exemple de les idees d'Anselm Clavé: estendre la cultura del cant perquè arribi a tothom, sobretot a la gent més humil perquè no necessites gran cosa per cantar, amb la veu ja en tens prou. Era una manera d'aportar *progrés, virtut, fraternitat i amor*, tal com deien. A partir d'aquí es funda a Sant Feliu La Societat Coral La Poncella que ha perdurat fins als nostres dies. Encara recordo el meu pare, que era pagès, anant a assajar un cop per setmana. Des dels meus set o vuit anys m'agradava veure'l sortir mig arreglat per anar a cantar. Més endavant entra a la junta de l'entitat per involucrar-s'hi més. Moltes

de les cançons antigues que conec me les va ensenyar ell, que no sabia treballar sense taral·lejar una melodia. En les llargues jornades de sol a sol per collir avellanes, ametlles, fruita, anar a segar o llaurar, vaig aprendre cançons de tota mena, fins i tot les del front republicà de la guerra civil amb l'advertiment que no les cantés mai si no hi era ell. Les de la Falange i d'altres de franquistes ja me les ensenyaven a l'escola, *como debía de ser!!!*

Aquest propassat 4 de maig se celebrà el primer concert de l'any un cop acabat el 2024 ple d'actes musicals en honor als 125 anys de la Societat Coral La Poncella. A un amic meu i a mi ens van convidar a presentar l'acte a part de cantar-hi algunes cançons i llegir uns poemes de gent del poble per a celebrar aquesta efemèride.

Amb seixanta anys de distància, mentre sentia cantar d'una manera tan propera, vaig reviure la meva infantesa -també esquitxada de música- perquè, a part de la pel·lícula del diumenge a Cultura (teatret on feien cinema i obres de teatre d'aficionats) la resta de la vida dels nois i noies

del poble era tan directa, real i socialitzada com els jocs al carrer durant hores, les excursions, l'escola amb guix i pissarra, els tinters a cada pupitre i l'escolania. També les caramelles de Pasqua Florida que fèiem arribar a tots els racons del poble. Eren fets molt socials amb una gran participació.

Recordo d'aquells temps la vida en família on la ràdio trencava la quietud dels vespres abans i després de sopar. Res impedia les converses a taula sobre el que cadascú havia fet i volia explicar, com les repetides i mítiques peripècies del pare a la Batalla de l'Ebre; o sobre el seu amic refugiat a l'Argentina i les cartes que en rebia, les úniques en català que jo veia, mentre la meua mare escrivia a les meves tietes amb *"Querida hermana, espero que estés bien de salud como nosotros a Dios gracias..."* I signant: *"tu hermana, ésta que lo es, Rosa"*.

És tan cert que la música et transporta que quan sents una coral jove interpretant una cançó clàssica t'adones més que mai que la roda del temps no s'atura pels seus cicles generacionals i que la música, com tot l'art, és màgica, creadora de sentiments i records, perdurable.

En la presentació del concert vam cantar L'hereu Riera perquè la tinc gravada al cor i lligada al

Coral Xabec

Concert del 4 de maig.

poble. Jo tenia sis o set anys i un pobre captaire -que solia dormir a les casetes dels peons caminers, si estaven obertes- passava pel carrer de casa de tant en tant, amb un sac a l'esquena, marcava una creu a terra i la cantava tot saltironant sense trepitjar les ratlles, cosa que quasi mai aconseguia. Les mestresses de casa sortien al carrer i li donaven menjar o cinc o deu cèntims dels d'abans. Suposo que per les cantades o perquè tenia embadalida a tota la canalla que seiem a terra fent rotllana. Crec que ell també se sentia important i gaudia d'aquells instants més enllà dels misers guanys. El fet de ser tan pobre que no tenia ni casa ens feia que el miréssim com un ésser de conte amb un halo de fantasia i tendresa.

Els meus sis anys a la Coral Xabec del Masnou (del 1995 al 2001) estan plens d'aquests bons records i belles cantades. Fins i tot ens vam atrevir amb el Magnificat de Johann Sebastian Bach.

Cada cançó evoca una època i uns sentiments. El cant coral evoca la força dels col·lectius humans, amb l'harmonia que hi cal per a dur a terme bells projectes. El cant d'una coral és el que més ens acostava a la imatge sonora de la humanitat. ✱

**La Coral Xabec
vol comptar amb tu!**

Si t'agrada la música i el Cant Coral,
vine a cantar amb nosaltres

No cal que sàpigues música ni que tinguis una gran veu.
Assagem tots els dimarts de 21:00 a 23:00 h. - Passa't a les 21:00 h i t'informarem.
c/ Doctor J. Agell, 5, baixos, edifici La Calàndria.
Montserrat Planas tel. 676 763 561 o a Manel Pérez tel. 679 999 509

Opinió ANTROPOLOGIA DEL CONCLAVE

Joan Camps Ortiz

Suposo que ser ateu a Catalunya és una anomalia ètnica, doncs la fe impregnada durant quaranta anys de Nacionalcatolicisme, manté quasi intactes les manifestacions folklòriques d'un cristianisme completament allunyat de l'Evangelí.

Sento vergonya aliena del monumental seguici mediàtic centralitzat en la elecció papal pontificant la falsedat de la suposada universalitat del catolicisme que es predica des del Vaticà, apropiant-se de l'exclusiva del cristianisme no sectari. Davant del dubte de ser jo un ateu descregut i equivocat, abans d'escriure he volgut acudir a la intel·ligència artificial COPILOT que m'aclarís quina es la realitat fefaent dels creients de bona fe convençuts de ser descendents directes d'Adan i de Eva, confessos del seu greu pecat original i hereters de la pena d'expulsió del consagrat Edèn que ens ha condemnat viure en aquest món infernal.

Segons les dades del Vaticà facilitades per COPILOT, els catòlics practicants sumen aproximadament 1.300 milions, una xifra meritoria que equival a una població aproximada de 27 espanyes franquistes, vull dir l'Espanya del Nacionalcatolicisme que obligava a passar per la pila baptismal just en néixer.

Sortosament les matemàtiques, avui per avui, són encara el reflex de realitat tangible i les dades estadístiques ens diuen que el catolicisme romà queda per sota de representar el 2 per cent de la població mundial, lluny doncs de la seva pretesa universalitat i, atenent a les comparacions que són sempre odioses, anotar que cada setmana al món concentra aproximadament 3.500 milions de creients, més del doble que catòlics van a missa, d'apassionats més o menys fanàtics del seu equip omplint els estadis de l'alta competició del futbol prèvia compra d'una costosíssima entrada, mentre les fastuoses catedrals catòliques quasi buides s'han de mantenir de la voluntat de curiosos turistes, dels quals la majoria, de la missa, no en volen saber ni la meitat.

Valgui aquesta reflexió per posar-nos sota la pell del cardenal Robert Francis Prevost, suposant-li totes les virtuts necessàries: començant per l'aptitud i l'actitud indispensables per investir-se de Lleó XIV i exercir de benefactor de la humanitat, tasca la qual, de primeres ja no encaixa amb el vestuari de passarel·la carnavalesca d'ell i de la resta de cardenals papables que, amb un cost de sastreria desorbitat, més que imprimir-los caràcter han pontificat l'estètica banal del més grotesc ridícul.

És evident que Lleó XIV haurà d'assumir una difícil tasca de priorització: En principi la nòmina que té al seu càrrec és antisocial i discriminadora, doncs es calcula que el 24% de personal vocacional o assalariat del Vaticà que fa la feina servil són dones, i només quatre tenen responsabilitats departamentals. Alleugerar la vestimenta dels religiosos de més de seixanta anys, de ben segur que seria un bon estalvi de sastreria i reduiria el personal subaltern dedicat exclusivament d'ajudants de cambra, com són els acordadors de botons i calçadors de mitjons.

Per posar-se al dia, jo suggeriria que l'Església i tota la seva clerecia es limiti a donar exemple, pregonant i complint els 10 Manaments, es deixi de sants i de miracles i desi el seu increïble Credo en un sant repòs. ✱

Enric Badal

El poeta, novel·lista i assagista Vicenç Llorca i Berrocal -covilatà nostre- ens ofereix aquest poema que va escriure mentre passejava per la platja del Masnou. Els seus versos plantegen de manera delicada la nostra essència de llum enmig del pas del temps i la necessitat d'afirmar-nos en el present. Publicat al llibre *Calendari d'instints*, ha estat recollit recentment a l'antologia *Cent poemes* (Editorial base).

Espai poètic

PRESENT

El mar ara em porta
l'estela segura d'un avió.
Tota la infantesa cap
en el serrellet blanc
d'una onada.
Vaig i vinc, des del pòsit
alegre de les llargues hores
dels primers anys,
fins a la lliurada
meditació de la fi.
Quan som en el present?
Volar i desplegar-se,
adormir-se i partir.
Entre el no-res
del temps i la consciència,
(i el somni sense imatges
de la mort)
una petita llum que camina.

Vicenç Llorca
Calendari d'instints, Editorial 3i4, 2014

CORRESPONDÈNCIA ENTRE EL MASNOU I ULTRAMAR, DEL CAPITÀ TORRAS I FAMÍLIA, COMENTANT FETS DE LA TERCERA GUERRA CARLINA (1872-1876)

Joan Muray

Al llarg dels anys que que fa que estem escrivint Històries de la Vila, pocs relats tenim referits a les tres guerres carlines que hi hagué a l'Estat durant el segle XIX.

Per mitjà de la correspondència del capità Josep Torras, la seva germana i el pare d'ambdós, hem sabut no solament com anava la vida dels mariners al Masnou, sinó també, el que va passar a Granollers, on tenien parents.

Porxada de Granollers

A la primera part del relat, trobem el capità Torras a Maó (Menorca), a bord de la pollacra goleta «Ermesinda», ancorada en aquell port, on la seva germana Agustina li escriu, des del Masnou, ens comenten fets de la tercera guerra carlina, interessants i alhora molt fidedignes. L'altra carta, escrita pel pare, també des del Masnou, on es trobava temporalment, dirigida al fill, que en aquell moment ja es trobava a Ponce (Puerto Rico), acaben d'arrodonir el conjunt del relat.

Primer aclarim dates sobre aquestes guerres civils de l'Espanya vuitcentista. La primera fou del 1833 al 1840, la segona del 1846 al 1849, i la tercera del 1872 al 1876. Aquesta darrera, als Països Catalans va acabar abans, fou durant l'agost de 1875. Aclarim també les dades i dates d'aquest capità. Es deia Josep Torras i Ferrer, va néixer al Masnou el 1825, i hi va morir el 1897, a 72 anys.

1a CARTA

És escrita per Agustina Torras, des del Masnou, el dia 23 de gener de 1875, dirigida al seu germà, el

capità Josep Torras, a Maó (Menorca), junt amb el seu pare. Li diu que el passat 15 de desembre de 1874¹, varen rebre la seva darrera, just el dia 11, que salpaven cap a Matanzas (Cuba). També que, segons recomanava el pare, li escriguessin a Ponce (Puerto Rico), que és on es dirigiria després.

Li explica que el passat dia 17 de gener, diada de Sant Antoni, els carlistes entraren a les nou de nit a Granollers, i que eren tres mil, comandats pel Martí Miret i Caraltó². I la guarnició de només de tres-cents soldats. La primera cosa que feren fou robar tot el que els venia de gust, i el saqueig sense cap mirament vers la població; segrestaren l'alcalde i trenta-tres persones més que, posteriorment, foren alliberades pagant el seu rescate. En sortiren a les sis del matí, nou hores per a fer tota mena de malvestats.

En aquell moment, Granollers no arribava als cinc mil habitants, per tant, tres mil soldats era una exageració ja que, aproximadament, corresponia a la meitat de la població. Hi ha una dita sobre aquesta època que ho retrata mol bé. Diu així: **Tites, tites, totes a dins, que venen els carlins.**

El pretendent carlí Carles VII, en un dibuix de Vanity Fair

Els Torras-Ferrer tenien família a Granollers, concretament un oncle i cosins, un dels quals fou una de les persones segrestades. Després de Granollers, els carlins atacaren Mataró, i diuen a la carta, que per aquí, pel Masnou es veia molta gent, però que no els havia passat res.

2a CARTA

L'escriu el pare, també Josep Torres, des del Masnou, amb data 30 d'agost de 1875; li diu que havien rebut la seva darrera el dia 17 d'aquell mateix mes, per mitjà dels senyors Alegret y Cia., de Barcelona, empresa amb seu,

aquí, a Sants, i a Puerto Cabello (Veneçuela). Carta escrita pel capità Torras el dia 25 de juny des de Ponce.

Li comenta que per una estranya malaltia, varen haver de passar quarantena al llatzeret³ d'aquella ciutat, per a després passar a comentar els preus del cotó que duïen com a càrrega, entre els 15,50 i els 16,40; no sabem en quina moneda ho comenta, però hi ha un senyal que sembla del dòlar. Li diu que és de bona procedència, sense especificar-ne el lloc. Després li comenta diversos punts del vaixell, que hauria de repassar per evitar mals posteriors. I el felicita per haver-se'n sortit dels diferents problemes que li han anat sorgint, però que ha sabut trampejar.

Li comenta també novetats familiars; que l'oncle de Granollers, i l'oncle Vicenç, marit de la seva germana, ha passat a millor vida (així ho deien aleshores). I que fa tres setmanes va arribar el seu oncle Pau, comentant que tenia el proper viatge resolt. Que sortiria amb la «Linda» i s'enduria els seus cosins: Ventura, Jaume i Pauet.

Un altre parent, l'oncle Joanet, va sortir el dia 5 d'agost de Matanzas en direcció a Marsella, i que quan passi per aquí, pensa embarcar la seva esposa perquè l'acompanyi fins a aquest darrer port. També li comenta que el seu amic Sensat ha obtingut el despatx de capità, però que de moment s'ha embarcat de pilot a l'«Ondina». Com també li

comenta què fan diversos amics i parents, tots ells de la marina mercant masnovina.

Al final li diu que el seu cosí, en Josepet, va de segon pilot a bord del «Timoteo 3º» i que espera que al proper viatge ja el podrà acompanyar.

Com veieu, aquestes cartes no tenen preu pel suc que se'n pot treure de les anades amunt i avall de l'Atlàntic dels masnovins de marina, quasi una quarta part de la població d'aleshores, aquell darrer terç del segle XIX.

També cal remarcar una cosa, els aniversaris rodons: els 150 anys de l'assalt dels carlins a Granollers, i els 200 del naixement del capità Josep Torras i Ferrer, que va néixer el mateix any que el Masnou aconseguia la independència municipal de la vila de Teià.

Vegem finalment la fitxa dels vaixells esmentats: Corbeta «LINDA» - Fou construïda a Arenys de Mar, pel mestre d'aixa Salvador Busquets; el seu preu era de 25.000 pesos forts⁴, inscrita a favor de «Serra i Parladé, 2 tercers parts; i per Jaume Ferrer, 1 part. Les mides eren: 123 peus d'eslora, 32 de mànega, 30 amb 6 polzades d'arqueig i 17 de puntal. El total de tones era de 403.

Pollacra goleta «HERMESINDA». De 700 tones Bergantí-goleta «TIMOTEO 3º». De 1.400 tones Pollacra goleta «ONDINA» De 500 tones. ★

Corbeta «Linda»

Carrer del Lavadero (ara Lluís Millet) a finals del segle XIX

Façana del mas Fontanells a finals del segle XIX

Vaixell navegant per l'Atlàntic

Moll de la Barceloneta a finals del segle XIX (Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona)

Notes 1 Quasi un mes, i segurament per haver-la portat algun altre vaixell masnoví. Tinguem en compte que en aquell moment, circulaven alhora quasi dos-cents vaixells del Masnou. 2 Martí Miret i Caraltó (La Granada 1846-Barcelona 1896) fou un general carlí, que es passà als alfonssins amb el grau de coronel. 3 Els llatzerets eren uns llocs on es tractaven malalties infeccioses, es feia control de persones o mercaderies provinents de països amb epidèmia. 4 El «peso fuerte» era el nom amb què es coneixia el real de a ocho español, moneda de plata amb valor de vuit rals castellans.

Fem poble

COMPROMÍS GLOBAL AMB ARRELS LOCALS

Rita Duran

Amb més de vint anys d'experiència en cooperació internacional, la Natàlia Anguera ens recorda que el canvi global també es construeix des del poble

La Natàlia Anguera és masnovina d'adopció i actualment lidera les operacions de l'ONG internacional, Acció contra la Fam, a l'Orient Mitjà. Amb més de dues dècades dedicades a la cooperació internacional, ha treballat amb ONG com Creu Roja i ACNUR, i ara coordina projectes a Palestina, Líban i Síria. Des del Masnou, on viu, manté el compromís de contribuir a un món més just, amb una mirada global, però amb els peus ben arrelats al poble.

Podries presentar-te perquè els masnovins i masnovines et coneguin? Com et definiries?

Soc la Natàlia Anguera, masnovina d'adopció. Em definiria com una persona activista i lluitadora, amb un punt somiador, però amb els peus ben a terra. Vivim en un moment complicat per ser idealista, però cal no perdre l'esperança.

Actualment vius al Masnou, però, quina connexió tens amb aquest poble? Has estat sempre d'aquí?

La història d'arribar al Masnou em resulta molt maca. Vaig arribar a principis dels anys noranta gràcies a la meva vinculació amb Creu Roja Joventut. Jo era voluntària a l'oficina del barri de Sants i participava en comissions de Medi Ambient i Cooperació Internacional, on hi havia molts masnovins i masnovines, entre ells la meua parella actual i alguns bons amics. Així vaig començar a vincular-me amb el poble i amb la seva gent.

Has treballat en diverses ONG. Quina ha estat la teua trajectòria? Sempre vas tenir clar aquest camí?

Sempre he tingut dos grans interessos: el medi ambient i la cooperació internacional. Vaig començar fent voluntariat i vaig estudiar Ciències Ambientals a la UAB. Tot i treballar inicialment en consultoria ambiental, aviat vaig sentir la necessitat d'anar a terreny com a cooperant. Quan tenia vint-i-quatre anys vaig marxar amb Creu Roja al Vietnam durant un any i mig. A la tornada, vaig fer un màster en Relacions Internacionals i vaig treballar a diverses ONG. Catorze anys els vaig dedicar a Acció Contra la Fam, després vaig estar a ACNUR i, actualment, torno a formar part d'Acció Contra la Fam com a responsable d'operacions a l'Orient Mitjà (Líban, Síria i Palestina)

Avui dia, com ja has comentat, treballes a Acció Contra la Fam, quin càrrec i quines responsabilitats comporta aquesta feina?

Acció Contra la Fam és una ONG molt tècnica, ja que treballa en el sector de la salut, l'aigua i l'alimentació, per exemple donant suport als agricultors locals, detectant malnutrició i donant tractament a aquells que ho necessiten. La meua tasca és coordinar les operacions a tres països clau, amb més de 300 treballadors locals, definir estratègies d'actuació segons les necessitats humanitàries; gestionar la relació amb governs i donants internacionals com ho són els Estats Units, França, Suècia, la Unió Europea; i garantir

la seguretat dels equips sobre el terreny. A més a més, també gestiono les portavocies amb els mitjans de comunicació.

Ens podries explicar quins objectius té aquesta ONG i quins projectes o iniciatives dur a terme per tal de complir-los?

Acció contra la Fam, com el nom indica, té com a objectiu lluitar contra la fam, i més concretament, contra la desnutrició infantil, ja que els infants d'entre zero i cinc anys són els que es veuen més afectats. Per assolir-ho, cal abordar les causes: manca d'aliments, aigua potable, serveis de salut o coneixement nutricional. És per això que treballem amb agricultors locals, sistemes d'aigua i sanejament, educació nutricional dels cuidadors, i tractaments nutricionals. També abordem factors subjacents com el canvi climàtic i els conflictes.

Quan no hi ha complicacions, la desnutrició es pot tractar durant uns trenta dies amb aliments terapèutics a base de cacauet, rics en lípids i nutrients. Però aquests productes no sempre estan disponibles, com és el cas greu de Gaza. Allà, la desnutrició s'ha agreujat dràsticament per la manca d'aliments, aigua i accés a la salut, especialment després del bloqueig total imposat des del 2 de març 2025. Abans del conflicte, tot i algunes mancances, a Gaza no hi havia desnutrició: hi havia producció agrícola i un sistema de salut mínimament funcional. Acció Contra la Fam hi treballava des de feia més de 20 anys.

Senegal, regió de Matam. Conversa amb agricultors

Níger, regió de Keita, en un centre de tractament dels infants amb desnutrició

Amb l'actual prohibició d'entrada d'ajuda humanitària a la zona, seguís treballant dins la Franja de Gaza?

Sí, tenim 70 treballadors, la gran majoria locals. Actualment, l'equip està portant a terme distribucions d'aigua, aliments i tractament nutricional, tot i que els subministraments disponibles actualment als nostres magatzems només ens permetran operar durant uns deu dies més.

La situació és molt complexa i canvia constantment. Es treballa en condicions difícils i amb una gran incertesa. Els equips reben avisos sobre moviments militars a certes zones i han d'estar en contacte permanent amb el personal ubicat a aquestes zones, per garantir la seva seguretat. Tot i aquestes dificultats, els treballadors continuen compromesos a ajudant cada dia - és tot un exemple diari de resiliència..

La planificació és diària i sovint s'ha de decidir sobre la marxa sí continuar amb les distribucions previstes, depenent de les condicions de seguretat. Tot plegat representa un repte humanitari de gran magnitud.

De quina manera consideres que ha influenciat la teua feina a la teua vida personal? Han canviat les teves idees o perspectives sobre certs temes?

Més que canviar-me, la feina m'ha permès aprofundir en valors i inquietuds que sempre he tingut: l'interès per altres cultures, idiomes i formes de vida. D'alguna manera, treballar en cooperació ha estat la deriva natural d'això.

Nigèria, infants refugiats camerunesos jugant al voltant d'un pou d'aigua

A més a més, m'agrada molt treballar a Palestina, Líban i Síria perquè hi sento una connexió cultural molt forta, potser pel passat comú amb la Península. Em resulta tot molt familiar: l'humor, el menjar, la manera de fer. Totes les experiències viscudes i escoltades m'han ajudat a relativitzar. Quan parles amb companys que viuen situacions extremes, els problemes del dia a dia aquí et semblen insignificants.

Si mirem, cap al futur, t'agradaria mantenir el teu càrrec actual molt de temps? Tens algun projecte o objectiu present?

M'encanta la meua feina, especialment el lloc on soc ara, que em permet aportar i alhora m'enriqueix. Estic envoltada de grans professionals, i el sentit de l'humor és clau per resistir emocionalment. Tot i això, és una feina molt exigent: has de transmetre calma i positivisme, encara que no sempre ho sentis. Comptem amb suport psicològic i fem molta pinya entre l'equip, però el desgast es nota. Malgrat tot, soc resiliència i espero continuar molt de temps, sempre que pugui continuar cuidant el meu benestar mental per estar al costat dels companys.

En una societat amb desafecció per la política, on l'individualisme predomina i la sobre

informació normalitza realitats impactants, encara hi ha moltes persones que voldrien contribuir en causes socials, però es troben que no saben ni per on començar. Pots explicar-nos com fer aquests primers passos? Quin missatge donaries als joves que volen involucrar-se en causes socials?

Per mi, l'activisme és essencial, sigui per una causa petita o global. Tothom hauria de comprometre's amb alguna cosa que millori el món. Avui, amb les xarxes socials i la comoditat de l'Estat del benestar, s'ha perdut part d'aquesta implicació real. No n'hi ha prou amb un "like": cal moure's, informar-se bé i actuar. L'activisme pot ser formal, com fer-se voluntari en una ONG, o informal, com organitzar accions locals. L'important és passar a l'acció i combatre la desinformació, que sovint també és part del problema.

Són realment les ONG uns actors claus en els canvis polítics i socials? Tenen incidència real sobre governs i institucions?

Sí. Hi ha ONG especialitzades en incidència política com Human Rights Watch o Oxfam. Acció contra la Fam també recull evidències per influir en governs i organismes com Nacions Unides. Tot i això, denunciar segons què pot tenir conseqüències: al Níger ens van expulsar per denunciar una crisi nutricional.

Hi ha alguna experiència que t'hagi marcat especialment?

Una de les experiències que més m'ha marcat va ser a Gaza, el 2018. Estava treballant en un projecte per ajudar joves a crear els seus propis negocis. Recordo especialment dones molt preparades, amb idees brillants com una app educativa o un centre de reforç escolar. Era inspirador veure el seu empoderament i compromís, malgrat les dificultats. Avui, miro aquelles fotos i no sé si elles i les seves famílies encara són vives. El contrast entre l'"abans" i el "després" de Gaza m'ha deixat una empremta molt profunda.

Per acabar, on podem seguir el treball d'Acció Contra la Fam? Com podem contactar per a col·laborar?

Es pot seguir la tasca d'Acció Contra la Fam a la seva web www.accioncontraelhambre.org i sobretot a Instagram, on publiquen contingut molt accessible i informatiu. La gent pot col·laborar fent-se sòcia, fent donacions o participant en voluntariats puntuals, sobretot en activitats de sensibilització i educació a l'Estat espanyol, ja que la major part dels projectes es duen a terme sobre el terreny, a l'estranger. ✨

RAS I CURT a Natàlia

El primer que fas quan et llesves Donar de menjar als meus gats **Menjar preferit** Bao Pato Pekín del restaurant Magnolia **Estació de l'any** Primavera **Mar, muntanya o ciutat** Mar **Quin superpoder t'agradaria** Control·lar els elements **En el temps lliure...** Viatjar **Tens algun mestre** Els meus fills **Pel·lícula o sèrie, quina?** Modern family **Actor/actriu favorit?** Millor una escriptora, la Almudena Grandes **Tatuatges: sí o no i on?** Sí. Una branca d'olivera al braç **Un llibre** Qualsevol guia Lonely planet **Música...** Juan Luis Guerra **Tens una vareta màgica, que faries pel poble de Masnou** Tots els carrers plans! **Color** blau turquesa

El foc que ens agermana en la llibertat

FLAMA DEL CANIGÓ

Rebuda de la Flama del Canigó al Masnou

23 de juny a les 20h a la PI de la Llibertat

Cercavila per Roger de Flor fins al Parc Vallmora

Lectura del manifest i Nit de St. Joan

Arribada i encesa de la foguera al Parc (21h). Colla de Diablers i Atabalats del Msn. Revetlla amb sopar de carmanyola

Ho organitza

Ajuntament del Masnou

Hi col·laboren

Endavant, sempre endavant!

QUÈ ÉS L'URBANISME TÀCTIC?

Montserrat Fàbregas Flò

"L'urbanisme tàctic neix com a resposta a ciutats que es van veure atrapades en problemes moderns que no es podien solucionar d'arrel (...). Va partir com a arranjaments casolans que la gent feia per solucionar problemes als seus propis barris i després es va anar institucionalitzant"

Paz Serra, urbanista xilena

Si us interessa el món de l'espai públic potser heu escoltat alguna vegada el concepte "d'urbanisme tàctic" i si hi esteu més posats, potser coneixeu el terme en anglès de "placemaking". Aquesta estratègia urbana s'estableix sobre la dècada del 2010 i bàsicament és una intervenció que dona una resposta ràpida i econòmica a l'espai públic per a generar canvis en l'ús i oferir respostes a certes necessitats. Per exemple, si en un tram de carrer es vol eliminar el trànsit als vehicles i només deixar l'accés al veïnat, en comptes de fer obra i pacificar-ho, es poden col·locar elements puntuals que regulin aquest accés com bancs, tests grans o certs topalls.

Què s'aconsegueix amb això? Doncs, a part de la rapidesa i un baix cost, també ofereix provar i observar quins efectes té la intervenció en sí i, així, tenir un marge per si s'ha de rectificar. S'ha demostrat que la figura de la persona tècnica

que treballa en un despatx i dissenya l'espai públic sense conèixer-lo té moltes probabilitats de que el projecte no s'escaigui a la realitat i no resolgui les necessitats locals. Per aquest motiu, s'està estenent la dinàmica de fer instàncies participatives. Aquesta no és una tasca fàcil i no sempre se sap exactament com intervenir un espai públic, per això, l'urbanisme tàctic pot ser una bona primera intervenció ja que ofereix un marge de prova i error.

Aquí, al Masnou, tenim el cas del carrer Doctor Agell i els voltants de l'escola Escolàpies (vegeu imatges) en els quals han limitat l'accés als vehicles posant uns tests grans i els senyals corresponents de prohibit passar excepte veïnat. Avui en dia, és un recurs recurrent limitar els voltants de les escoles per garantir la seguretat en els infants quan hi accedeixen i quan en surten (a Barcelona hi ha diversos casos). Al cap i a la fi, el principal propòsit és reduir la superfície que se li dedica, al cotxe, per a cedir-lo als vianants, ja que el repartiment acostuma a ser de 70% a 30% respectivament (les "superilles" de Barcelona reverteixen aquest repartiment).

El concepte "placemaking" (crear espai) prové del fet que aquestes intervencions es realitzen de manera participativa entre el veïnat, ja sigui pintant un disseny en l'asfalt per a guanyar més vorera o col·locant mobiliari urbà amb diferents materials. Hi ha intervencions molt boniques que podeu trobar per internet i que tenen un resultat ben acollit per la ciutadania. De fet, posar colors a l'asfalt i a l'espai públic en general pot fer molt més confortable la vivència (d'això també en seguirem parlant).

Podem dir llavors, que l'urbanisme tàctic seria l'avantsala d'un projecte definitiu.

Us convido a recórrer els nostres barris i el poble per a trobar més casos. En reconeixeu algun més? Què en penseu dels que he comentant? En quins altres llocs del Masnou es podria fer urbanisme tàctic? *

PASTISSERIA
DEGUSTACIÓ GRANJA

Matalí

Prat de la Riba 4
El Masnou
93 555 04 60

La Moreneta

PASTISSERIA • CONFITERIA

Itàlia 31 - El Masnou
935 553 564

**COQUES de Sant Joan
i Sant Pere de les
pastisseries
del Masnou**

FEMflocs
fusteria en general

fusteries exteriors • dissenys propis personalitzats
mobles a mida • portes i tarimes
restauració fusteries nobles

630 462 904 • 937 566 168 • femflocs@gmail.com • www.femflocs.com

matalasseriaGrau

**beds
&
home**

matalasseria Grau

US DESITJA
BONA FESTA MAJOR

📍 c/ Sant Miquel 6 📞 935 551 538 📧 @matalasseria_grau

Anècdotes històriques

DONAR-SE LA MÀ

Albert Vidal

Fins ben entrat el segle XX solia haver-n'hi prou amb una encaixada de mans perquè un tracte fos ja inamovible, sense que calgués signar cap paper per donar-li validesa. S'enaltia l'honor i la honestetat de les dues parts perquè la paraula donada era inviolable.

Això passava sobretot a pagès en les compres i vendes de terres i cases. Cal tenir present que en certs àmbits poca gent sabia llegir ni escriure i només es podia signar estampant una creu al final del document, sense que això garantís res ja que qualsevol podia imitar fàcilment la grafia. La bona fe d'aquesta pràctica representà més d'un problema als hereus d'èpoques posteriors, quan començaren a garantir-se els drets només mitjançant documents degudament signats, els que actualment es consideren legals.

El costum de donar-se les mans l'iniciaren els grecs com a gest de pau per demostrar que no es

portava cap arma ni es tenia amagada a la màniga en moure els braços amunt i avall. Els romans imitaren el gest, ja únicament com salutació habitual entre coneguts antics i nous. També per garantir la validesa d'un pacte fet entre amics.

L'acció d'agafar-se les mans també era la manera de mostrar la unió entre diversos components d'un grup, fent així palès que es consideraven iguals i de la mateixa opinió a l'assistir a un acte públic formant una filera.

Sembla que podrien haver estat els quàquers americans els que impulsaren aquest costum a partir dels segles XVIII i XIX, en considerar aquesta forma de salutació més 'democràtica' que fer una reverència o treure's el barret, eliminant així les jerarquies.

Aquest costum s'ha estès en nombroses manifestacions, com ara quan els actors saluden al públic en rebre els seus aplaudiments, volen significar que tots tenen la mateixa importància. I també podria ser, encara que sense cap base històrica, que la nostra sardana i altres balls de la mediterrània signifiquessin el mateix, tots iguals i units, formant part d'un grup amb idèntics objectius, cultura i manera d'entendre la vida.

L'aparició de la pandèmia de covid-19 va canviar per un temps el gest, fent les salutacions amb una 'encaixada' de colzes. ✱

foto SCY en Pixabay

ROCA
Xarcuteries
Des de 1941

BONA FESTA MAJOR
Sant Miquel 25 - El Masnou • 93 540 88 02

SALA
AUTOMOCIÓ

35 anys al seu servei

- MECÀNICA DE L'AUTOMÒBIL
- DIAGNOSIS I ELECTROMECAÀNICA
- PNEUMÀTICS
- AIRE CONDICIONAT
- CANVI OLI CANVI AUTOMÀTIC

BON ESTIU I BONA FESTA MAJOR

c/ Xile 1 - 08320 El Manou
935 404 204 • 628 908 523 • www.salaautomocio.com

EuroTaller

Fem poble

MEMÒRIES COMPARTIDES, FUTUR EN CONSTRUCCIÓ

Josep Puig Marcos,
President de la Fundació La Calàndria

La Fundació la Calàndria amb el Bicentenari del Masnou

Quan una entitat centenària com la Fundació la Calàndria fa l'exercici de mirar enrere, pot caure en la temptació de la nostàlgia del temps passat, fins i tot en l'autocomplaença, però en el context actual de commemoració dels dos-cents anys del nostre municipi seria massa senzill quedar-nos només amb això.

L'aposta decidida per evidenciar la vitalitat social i cultural del Masnou hem anat concretant-la de mica en mica amb el suport decidit a serveis culturals tan essencials com ha demostrat ser-ho el cinema o la ja consolidada llibreria. I en l'àmbit dels recursos propis, amb l'impuls i la posada al dia de diferents espais que gaudeixen de plena vitalitat, com la sala d'exposicions amb una programació pròpia i ben aviat la sala polivalent, que obrirà portes amb la voluntat de ser un lloc obert a l'esperit creatiu dels masnovins i de les seves entitats.

Encetarem el mes de juny amb el Premi Zampa, enguany amb una nova convocatòria, el Zampa Jove, que s'ha adreçat als estudiants de 4t d'ESO, batxillerat i cicles formatius dels centres educatius del Masnou amb l'objectiu de promoure el fotoperiodisme entre els joves. I això serà en el marc del Festival Mediterrani de Periodisme i Fotografia, Lasal, que tindrà lloc al Masnou els dies 5, 6 i 7 de juny, entre la platja i els diferents espais de la Fundació la Calàndria, cafeteria i cinema inclosos.

Per això no podem deixar de col·laborar amb la commemoració del Bicentenari del Masnou, i una vegada més allotjar a la sala d'exposicions el talent dels creadors emergents que formaran part de la mostra artística col·lectiva que s'inaugurarà amb la Festa Major de Sant Pere 2025 i que ocuparà diferents espais expositius del Masnou

Formar part d'una comunitat que celebra 200 anys és un orgull perquè aquesta s'ha consolidat amb el treball i l'esforç dels seus habitants i amb la cooperació de les seves institucions i del teixit associatiu. Des de la Fundació la Calàndria estem disposat a seguir-ho fent. ✱

200

Bicentenari del Masnou

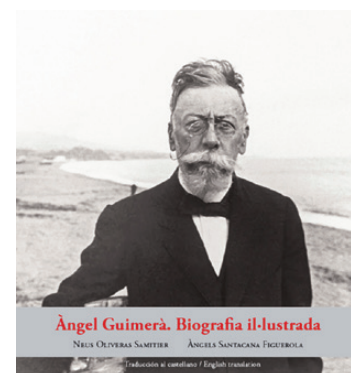
Antem

Podologia · Posturologia

Elizabeth Tió | Núm Col. 0791
Fontanills 2 - El Masnou • 618 61 11 86
www.antempodologia.com

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Títol Àngel Guimerà. Biografia il·lustrada
Autors Neus Oliveras Samitier i Àngels Santacana Figuerola
Editorial Rafael Dalmau
Lloc i any d'edició Terrassa, 2024
Pàgs. 182

GUIMERÀ EN IMATGES

La commemoració del centenari de la mort d'Àngel Guimerà (1845-1924) encara ens dona sorpreses agradables, com l'àlbum d'imatges guimeranianes que han recollit, triat, ordenat i comentat dues especialistes en l'autor, Neus Oliveras, filòloga i professora, i Àngels Santacana, llicenciada en Història i conservadora de la Casa Museu Àngel Guimerà del Vendrell.

El volum, de gran format (22,5 x 22,5 cm) i magníficament editat, s'ha titulat, amb encert, "Biografia il·lustrada", ja que les autores, a partir d'un conjunt de 82 fotografies (més la de la coberta i la de la contracoberta) ens permeten de fer un recorregut per la vida i l'obra de Guimerà, des de la primera fotografia que se'n conserva, amb 8 o 9 anys (de l'etapa canària no se n'han trobat, segurament perquè no n'hi van fer), fins a les del seu funeral, multitudinari com mostren les instantànies, passant per nombrosos moments significatius de la seva vida (a La Jove Catalunya, amb la família Aldavert, amb la gent de la revista *La Renaixensa*, en els nombrosos homenatges en què va participar —a Emili Vilanova, a Milà i Fontanals, a Iscle Soler...— o que li van dedicar,

etc.). Entre tot el conjunt destaquen les dedicades a l'homenatge que l'any 1909 li va tributar Barcelona i que posteriorment va tenir continuïtat en altres ciutats, com ara el Vendrell, Manresa o Badalona. N'hi trobem una dotzena, amb títol unitari i tot: "Guimerà home símbol", ja que veritablement ho esdevé de tot el país, i fins a la seva mort.

Les fotografies amb la presència de Guimerà es complementen amb unes quantes de dedicades als personatges més importants de la seva vida, a la internacionalització de la seva figura i a les seves obres més destacades, de les quals es reproduïxen cartells, escenes...

El conjunt és un volum de molt bon llegir, ja que els textos que acompanyen les fotografies són breus i alhora rigorosos, que pot ser una molt bona aproximació a la vida i l'obra de Guimerà. I encara una bona font divulgativa més enllà de les nostres fronteres, ja que tots els textos, inclosos els de les solapes, es presenten amb les traduccions corresponents al castellà i a l'anglès. Una bona feina de les autores, l'editor, els dissenyadors, els traductors..., de tothom qui hi ha intervingut i ens ha permès de gaudir d'una obra original i que honora qualsevol cultura. ✱

segueix-nos!
@mosiluminacion

MCS

**Material elèctric
Il·luminació LED i decorativa**

Av J.F. Kennedy 20-22 nau A, El Masnou
93 540 33 47 - 667 697 242
comercial@mosiluminacion.com

**FINQUES
MESLLOC**
LLIGONA CAYETANO

**La seva immobiliària
del Maresme**

**Bon estiu i
bona Festa Major**

93 555 69 03
www.meslloc.com

Sant Miquel 23 - 08320 El Masnou

CHACALTAYA. ESQUIANT A 5421 M

Joan Muray

Bé, esquiant, nosaltres, no, ja que no hi anàrem per aquest afer, però sí que el lloc és l'estació d'esquí a més altitud del món, a la Serralada dels Andes, en territori de Bolívia. Fins fa pocs anys hi va haver una glacera, que ja s'ha fos.

Es troba a l'oest de Bolívia, a 30 quilòmetres de la ciutat de La Paz, i molt a prop del Huayna Potosí. No sols és la més alta del món, sinó també la més propera a la línia de l'equador. Tot i que la muntanya té 5.421 metres d'altitud, la pista d'esquí és a 5.375 metres.

Per arribar-hi, es passa per la Vall de la Lluna, però el seu nom en llengua quítxua és Killa Qhichwa. El de Vall de la Lluna li fou posat per l'astronauta nord-americà Neil Amstrong per la semblança amb el nostre satèl·lit.

La seva altitud, la mateixa que el camp base dels escaladors de l'Himàlaia, va fer que, si més no per a nosaltres, no habituats a aquella alçada, en arribar, ens oferissin un vol amb una infusió de coca, per no patir el mal de muntanya, suruqchi en quítxua, produït per l'altitud i falta d'oxigen.

Tal com deia, per arribar-hi, la carretera (és un dir) passava per la Vall de la Lluna, que té unes formacions geològiques, que no he vist en cap altre lloc del món. La visió general és d'un lloc impossible de transitar-hi, ja que forma com uns

cons cap amunt, sense cap espai entre un i altre. Així, d'una manera senzilla i col·loquial, podríem dir que sembla com si tot el terra hagués entrat en una ebullició que hagués parat de sobte, i hagués deixat tots aquells cons petrificats.

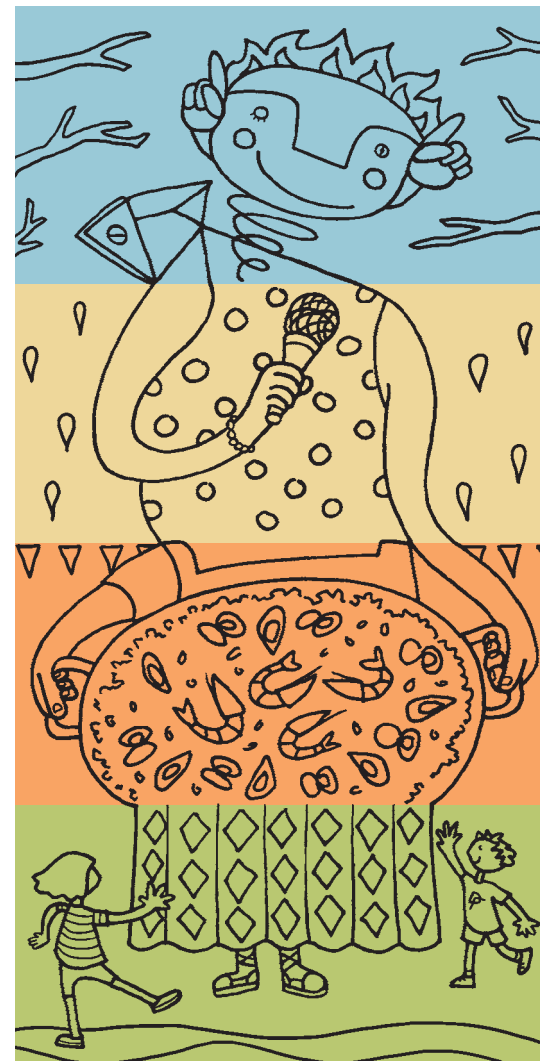
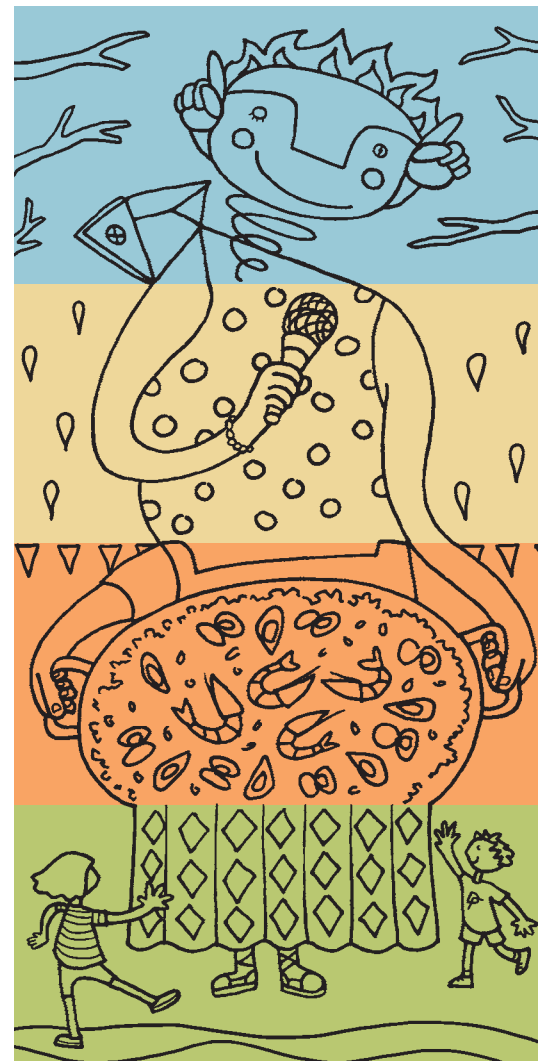
En arribar al cim, on hi ha l'estació d'esquí, no tens temps de veure res, ja que et fan passar tot seguit a l'interior de l'establiment i apa, a prendre coca i reposar un xic. Quan ja calculen que no hi ha perill, pots sortir i admirar aquell cim i la glacera (aleshores encara hi era) i tot aquell immens paisatge d'aquella serra, anomenada la Serralada Reial. Tot un espectacle de la natura.

No sé si és que no era temps, o perquè era entre setmana, el que no vaig veure foren esquiadors. ✱

foto de SUANSITA K en Unsplash

La Festa més Major per tot arreu la trobareu, si les 10 diferències busqueu!

@elenateiulustradora

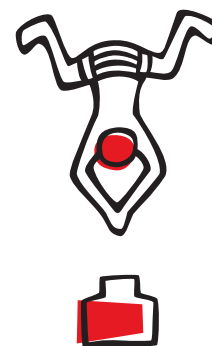
david
pastisser

93 555 34 75 • 640 882 575

www.davidpastisser.com

pastisseria@davidpastisser.com

Navarra 100 • 08320 El Masnou

**ESTUDI
SANTIELENA**

Disseny gràfic • Il·lustració

www.estudisantielena.com

santi@estudisantielena.com 699 775 558

el cullerot Sant Felip 45 - El Masnou
93 540 97 41
DE TOT PER A LA CUINA
www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

EL CLIC DE SERVI FRUIT
DE LA BOTIGA A CASA

WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM
C/. Sant Miquel, 41 - El Masnou
93 333 05 70

Can Ventura
des de 1964
Vedella • Xai
• Porc • Pollastre
• Embotits
Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

Construcció i manteniment de jardins

Jardineria Eloy Borralló
649 700 551

EL REBOST DEL SENTIT'S
El teu celler Gourmet al Masnou
Passeig Roman Fabra, 25 · El Masnou
www.7devi.com · Tel. 93 178 22 97
f i g t @elrebot 7devi
TEMPUS COLLECTION creada pel Rebost dels Sentits

Ingredients

- 1 filet de vedella o llom, però sense greix ha de ser un tall magre
- fulles de rúcula
- suc de ½ llimona
- escates de sal
- pomesà
- oli d'oliva verge

Has de comptar uns 100gr de carn per persona

Preparació

- 1 Talla el filet en rodalles, el més primes possibles. Si la carn està ben freda et serà més fàcil. Pots posar el filet al congelador 20 minuts abans per a que quedi dur i et sigui més senzill de tallar.
- 2 Ves posant les rodalles entre dos fulls de paper transparent i pica-les amb un martell per a la carn per estirar-les bé i estovar-ne les fibres. Les llesques han de quedar ben fines.
- 3 Posa les llesques en una safata i aboca una cullera d'oli a sobre de cada una. Amb un pinzell el reparteixes bé.
- 4 Ara ja podem preparar l'assaonat. En un bol hi aboquem ½ got de vinagre, el suc de la llimona i un raig d'oli. Ho emulsionem amb un batedor i afegim la rúcula suaument.
- 5 Posa la rúcula sobre la carn i escampes unes escates de sal gruixuda i formatge pomesà ratllat.

NOTES Si hi vols donar un toc diferent hi pots afegir un fil de mel sobre la rúcula o una mica de salsa pesto. Un altre variant més cruixent seria escampar pinyons o avellanes torrades picades.

La cuina de l'Antonia

El cullerot

CARPACCIO DE VEDELLA

DOÑA DOMINGA CLÁSICO DE FAMILIA

El maridatge de l'Enric

El Rebost dels Sentits

Celler Viña Casa Silva
Zona Xile (Valle de Colchagua)
Varietats 100 % Carmenere
Graduació 13,5 % vol. **Preu** 8,95 €

Per aquest carpaccio de vedella, hem volgut sorprendre una mica i sortir de casa nostre. Però quan dic sortir, és sortir. Ens n'anem a Xile, per proposar-vos un vi 100% Carmenere. Aquesta és una de les varietats més antigues d'Europa, tot i que a Xile és on ha agafat més força i representació. La Carmenere de Doña Dominga és un vi on podreu tastar aquesta varietat, tan interessant. Considerada un clon del Cabernet Sauvignon i semblant al Merlot. Val a dir, que aquesta, a part de tenir un cos mig/baix i molta presència de fruits vermells, a diferència de les altres dues varietats, té notes especiades i poca tenacitat. Per això, aquest vi és ideal per acompanyar la delicada carn de vedella, ja que li aporta a aquest plat, les seves notes especiades i minerals. A més, la seva bona acidesa ens ajuda a netejar el paladar.

Aquest mes de juny seu a taula i viatge a Xile amb cada copa.

Salut, vi i Bona Festa Major!!
Visca el Masnou!! ✨

BICENTENARI DEL MASNOU

Un passeig de primavera

Amb la mirada posada a l'estiu, i preparats per celebrar el bicentenari del Masnou, em voldria referir encara a un interessant passeig d'aquesta primavera que està a punt d'acomiar-se.

El dia despuntava assolellat i convidava a donar un tomb per la vila. Era el 27 d'abril, festivitat de la Mare de Déu de Montserrat. Volada d'estels a la platja, gent festejant la mar, el diari en mà, el vermut sota l'ombra... Un passeig de diumenge que ens va dur a descobrir unes lletres majúscules que ens van encuriosir. Aquelles lletres gegants, instal·lades estratègicament a carrers i places del poble, narraven una part de la història: la N, de naixement; la L, de llibertat, la S, de societat; la U, d'urbanisme, etc., que conformaven un nom: EL MASNOU. Un recorregut alfabètic, mostra de celebració del bicentenari com a municipi independent del poble veí de Teià, que ens va esperonar a conèixer una mica més les vicissituds i conquestes d'aquest poble mariner.

Era el 28 d'octubre de 1825, amb una ordre reial de Ferran VII, quan després de molts entrebancs, i la lluita i persistència dels seus habitants, s'havia

fet possible que el Masnou passés de ser el barri marítim de Teià a tenir entitat pròpia. Uns quants anys després, el 1846, el poble va créixer amb la incorporació del veïnat d'Alella de Mar.

Un passeig primaveral, reflexiu i plaent, que es va allargar fins a l'església del Sant Crist de Canyet, on la Coral Xabec, dirigits per Jordi Lalanza, homenatjava a mossèn Ramon Morer. Acompanyats magníficament a l'orgue per Bàrbara Llacay, i envoltats dels grans genis de la música, com ho són Beethoven, Tartini, Mozart i Bach, ens van fer gaudir d'un concert esplendorós.

I, per posar la cirereta a aquest escrit, us puc avançar que la Coral Xabec, juntament amb el Cor Scandicus i les corals del Masnou que s'hi vulguin afegir, al mes d'octubre, ja us informarem de més detalls, cantaran l'himne «A Masnou» (J. Pujadas Truch-M. Llagostera), per rubricar la celebració d'aquest bicentenari de què us parlava.

Ah! L'esplèndida passejada de primavera va acabar amb un bon ruixat. El temps, també independent, va fer-ne de les seves..., o potser va ser cosa de la Moreneta? *

Estanc Maria Arnau

us desitja bon estiu i bona Festa Major

Navarra 51 - El Masnou
937 822 297
estancarnau@gmail.com

Tabacs • Cava de cigars • Regals • Papereria • Fotocopies

Bugaderia Tintoreria
93 540 35 74

Nou Clean El Masnou
us desitja bon estiu i Bona Festa Major

Fios i Calcat 17, L4 - El Masnou • consulta@tintoreriamasnou.com

EL TALLER DE L'ARTISTA

Casal de 7 a 14 anys
30 juny - 1 agost
654330889
www.blancdeguix.com

La FrUiTa
us desitja BONA REVETLLA

Mestres Villà 115 - El Masnou
935 403 474 - 618 763 529

S.E.F. us desitja bon estiu i bona Festa Major

SUBMINISTRAMENTS
FERRETERIA
ELECTRODOMÈSTICS

S.E.F.
Vicenç Linares
Itàlia 18 - 935 559 562

Corresponsal del Brasil

El que va ser president del Brasil de 2019 a 2023 ha estat formalment acusat de diferents delictes, com intent d'abolició de l'estat democràtic de dret i de cop d'estat entre alguns. No és l'únic reu. N'hi ha set més de la seva camarilla.

L'expresident ha convocat ja diverses manifestacions arreu del país. N'hi va haver una a Copacabana el dia 16 de març i una altra a São Paulo el dia 6 d'abril. En les dues va fer un discurs victimista en el qual es va comparar amb altres líders de l'extrema dreta: "em volen caçar com Marine Le Pen o Donald Trump", va declarar. També va afirmar categòricament que no fugirà del país.

El lema de les manifestacions "anistia já" es barreja amb els clams contra l'actual president Lula i contra el jutge Alexandre de Moraes, que instrueix els casos de colpisme. A la capital econòmica del país, hi va haver unes 50.000 persones que donaven suport al Messias –es diu així: Jair Messias– i uns quants governadors de diferents estats –els presidents de les comunitats autònomes, per entendre'ns– que es disputen la successió de l'extrema dreta per les eleccions de l'any vinent. La manifestació va començar amb l'himne nacional i una oració. També ho fèiem als "hermanus" de La Salle; al matí i a la tarda. No obstant això, em semblava una pregària sense cap contingut. Aquesta gent parla de Déu, però més aviat em semblen el dimoni.

Segur que tots recordeu el que va passar a Brasília

PD. El dia 2 d'abril va morir el veí de tota la vida de casa els pares. Descansi en pau el Pere Codina. Va ser molt bon veí. Molta força per a la Pepita.
PD. El dia 17 la mare en faria 92. Només fa onze mesos que no hi és.

ACUSAT

Joan Maresma i Duran

Crec que és un dret fonamental la presumpció d'innocència. Encara més en un govern democràtic. Imagino que en temps de dictadura, si algú és acusat, ha de demostrar que no ho és perquè els jutges ja el consideren culpable.

el 8 de gener de 2023, on un grup de brètols, seguidors de Bolsonaro, va vandalitzar diferents edificis i no va acceptar la victòria de Lula a les eleccions de novembre de 2022.

Penso que el senyor Bolsonaro i els seus sicaris tenen dret a un judici just. El fiscal ha de mostrar proves irrefutables i clares i la defensa ha de ser competent. No sé si, en cas contrari, farien el mateix: alguns governants volen que la llibertat d'expressió s'esvaeixi, que la separació de poders s'esfumi i que la democràcia s'esberli.

Aquest és el món en el qual vivim: un món d'algoritmes en el qual ens creiem més el que ens envia algú del nostre grup de whatsapp que no el que som capaços d'estudiar. Potser ja no volem estudiar, ni llegir, ni investigar, ni aprofundir, ni pensar, ni reflexionar, ni dubtar sobre alguna cosa i ens quedem tots en una superfície mediocre.

Aquest any en faig 55. Em queden –espero– uns 25 anys de vida. En aquesta meua existència que ha passat volant, em fa l'efecte que els humans no hem après res de res. I suposo que ha estat igual al llarg de tota la història. El pacte social del 1945 al món occidental o ja s'ha oblidat o ja no és prioritari. Els avis i els pares parlaven de la guerra civil. Un conflicte horrorós que els va fer madurar perquè les van passar magres. La nostra societat és infantil i espera que líders autoritaris solucionin problemes ben complexos amb missatges ben simples. ✱

Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou • 93 555 10 60 • 93 555 17 61
fax 93 555 28 90 • www.fiquespuig.net • info@finquespuig.net

PNEUMÀTICS ESTRAGUES

**Equilibrat electrònic
Alineació de direcció**

Joan XXIII, 28 - el Masnou • 935 555 303

Bona Festa Major i Bon Estiu

Impressió digital i òfset

 93 555 67 74
 622 69 56 73
 4colors@4colors.cat
 www.4colors.cat

Plaça Marcel·lina Monteys, 6
08320 El Masnou - Barcelona

LA LLUNA CREPERIA

US DESITJA BONA REVETLLA

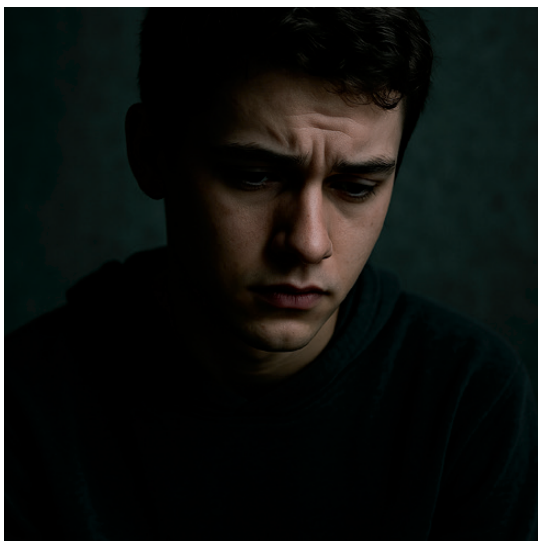
Pere Grau, 11 • El Masnou
615 022 086 • [la.lluna_creperia](https://www.instagram.com/la.lluna_creperia)
f "LA LLUNA" CREPERIA

ADOLESCÈNCIA: UNA MIRADA PSICOLÒGICA A LA SÈRIE DE NETFLIX

La sèrie Adolescència, produïda per Netflix, ens endinsa en un relat colpidor i revelador sobre els conflictes que viuen els joves d'avui dia.

A través del personatge d'en Jamie Miller, un adolescent acusat d'un crim que sacseja la seva comunitat, la ficció britànica ens ofereix una finestra privilegiada per entendre les turbulències internes i externes que defineixen aquesta etapa vital.

L'adolescència, des del punt de vista psicològic, és una època de transformacions intenses: el cervell es reconfigura, les emocions es viuen amb una intensitat desbordant i la recerca d'identitat esdevé una urgència existencial. Jamie és un reflex de tots aquests canvis. Encara que aparentment és un noi com qualsevol altre, sota la superfície s'hi amaguen pors, frustracions i una soledat profunda que ni la seva família, ni l'escola saben detectar. Problemàtiques que seran claus pels futurs desencadenaments.

Un dels temes que exposa la sèrie és el **bullying** i el **ciberassetjament**, dues formes d'agressió que avui dia es multipliquen degut a les xarxes socials. Jamie no només rep insults a l'institut, sinó que també és víctima d'humiliacions públiques a través d'internet. Aquest rebuig constant l'empeny a buscar refugi en fòrums virtuals tòxics, on troba discursos masclistes que alimenten el seu ressentiment. Així, la sèrie evidencia com la manca d'inclusió i el maltractament poden arribar a generar una **radicalització** emocional i ideològica.

També es tracta el concepte de **masculinitat tòxica**, mostrant com en Jamie es veu pressionat per respondre a un model masculí que fomenta la fredor emocional, la dominància i l'agressivitat. Aquesta rigidesa emocional, sumada a les ideologies misògines que consumeix en línia, el condueix cap a una identitat fracturada i perillosa. Això unit a que molts adolescents no tenen eines per expressar el seu patiment de forma sana, genera un còctel explosiu.

Un altre element fonamental de la sèrie és la **relació entre pares i fills**. Els pares d'en Jamie, tot i estimar-lo, no aconsegueixen establir un vincle profund amb ell. Això obre un interrogant important: estem, com a adults, prou presents emocionalment en la vida dels joves? La sèrie mostra una realitat: molts adolescents arrossegueu el seu malestar en silenci, temorosos de ser jutjats o rebutjats.

Finalment, la producció subratlla l'**impacte de les xarxes socials** com a doble tall: poden connectar, però també destruir. Els comentaris nocius que en Jamie rep el van desconnectant de la realitat. El resultat: el noi acaba endinsant-se en un món virtual on la violència i la frustració es normalitzen.

En resum, Adolescència no és només una sèrie; és una radiografia emocional del nostre temps. Ens recorda que cal una educació emocional en el dia a dia, un acompanyament més proper i un diàleg obert i empàtic amb els adolescents. Perquè darrere de cada jove hi ha una història que mereix ser escoltada abans que sigui massa tard. ✱

CONCERT DE LA CORAL XABEC

ELS CLÀSSICS TAMBÉ A LA FESTA MAJOR

Obres de W. A. Mozart, J. S. Bach, L.v. Beethoven, G. Fauré i altres mestres, a càrrec de la Coral Xabec, amb acompanyament d'un quintet de corda i orgue.
Divendres 27 de juny, a les 21:00 h, a l'Església parroquial de Sant Pere del Masnou

CONFERÈNCIA de Joan Muray

Història de la masia de CAN TEIXIDOR, que arrenca en temps de l'Imperi romà i arriba als nostres dies.

Són vint segles d'història viva, ja que no ha deixat mai d'estar ocupada. La reviuem, primer amb els seus vestigis romans, i després documentadament des de l'edat mitjana. Un fet força insòlit que poques vegades es produeix..

Dimecres 11 de juny a les 18 h. a la Sala Expositiva de La Calàndria.

RECOMANACIÓ SOBRE UNA EXPOSICIÓ: Joan Muray

"LA INFÀMIA"

La participació catalana en l'esclavatge colonial
MUSEU MARÍTIM DE BARCELONA
del 21 de febrer al 5 d'octubre de 2025

Exposició que consta de 7 àmbits, molt ben estructurats, per explicar amb poc text, aquesta xacra de la humanitat, que, per desgràcia, encara se'n pateix la repercusió.

Els 7 àmbits són: 1 La burgesia catalana podia estar ben satisfeta. 2 El gran negoci colonial. 3 El raptat. 4 El gran negoci dels espanyols a Cuba. 5 I què en pensava la gent de tot això? 6 L'abolició de l'esclavitud. 7 El racisme que n'ha quedat.

Una exposició clara i entenedora que us recomano de visitar.

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal** professor de Kundalini-ioga. Cal portar una estoreta (o matalas-set), tovalloles, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Els dimarts de les 18,30 a 20 h.

Preu trimestral 80€, socis 70€

Inscripcions jordiona@hotmail.com
tel. 695 389 304

Lloc Gent del Masnou -
c/ Dr. J. Agell 5 - El Masnou

RESTAURANT FELIÇ 2

FELIÇ 2 és el primer restaurant xinès que va utilitzar l'autèntica cuina fusió a Espanya, amb un toc de cuina mediterrània. El sabor autèntic oriental, l'aroma natural dels productes d'alta qualitat, fan d'aquest restaurant xinès com un dels millors entre els més prestigiosos del país.

25è ANIVERSARI 2000-2025

C/ Ametllers 2 - 08328 Alella (BCN)
93 540 85 22 - 93 540 48 89 - www.feliz2.com